

Sygn. akt: WO 5/17

POSTANOWIENIE

Dnia 16 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Błuś

w sprawie z zażalenia K. S., po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 16 maja 2017 r., wystąpienia Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 11 kwietnia 2017 r., sygn. akt: Kp. .../17, o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w W.

UZASADNIENIE

Prokurator z Prokuratury Okręgowej w W. Wydziału do Spraw Wojskowych postanowieniem z dnia 1 lutego 2017 r. odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków przez ustalonych żołnierzy zawodowych - oficerów: prokuratora z Prokuratury Okręgowej w P. Wydział ds. Wojskowych, prokuratora z Działu ds. Wojskowych Prokuratury Rejonowej w P., sędziego z Wojskowego Sądu Garnizonowego w P. i sędziego z Wojskowego Sądu Okręgowego w P., poprzez wydawanie celowo nieprawidłowych orzeczeń w związku z prowadzonymi postępowaniami sprawdzającymi lub w toku prowadzonego postępowania karnego, tj. o czyny z art. 231 § 1 kk - z uwagi na

brak znamion czynu zabronionego. Orzeczenie to zaskarżył zażaleniem K. S., który był osobą składającą zawiadomienie o podejrzeniu popełniania przestępstw.

Wojskowy Sąd Okręgowy w P. postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2017 r., na podstawie art. 37 k.p.k., zwrócił się do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy dotyczącej rozpoznania zażalenia innemu sądowi równorzędnemu, tj. Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w W. W uzasadnieniu tej decyzji procesowej sąd występujący wskazał, że postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia śledztwa dotyczy m. in. sędziego Wojskowego Sądu Okręgowego w P. oraz sędziego Wojskowego Sądu Garnizonowego w P.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Nie budzi wątpliwości, że stosowanie przepisu art. 37 k.p.k. ma wyjątkowy charakter z uwagi na możliwość odstąpienia od właściwości miejscowej sądu. Przekazanie sprawy winno nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują realne okoliczności, które mogą zagrażać, w wypadku rozpoznania sprawy przez sąd właściwy, dobru wymiaru sprawiedliwości. Za takie okoliczności można uznać tego rodzaju sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie, nawet mylne, o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, nr 9 -10, poz. 68 i z dnia 13 listopada 2008 r., IV KO 130/08, R-OSNKW 2008, poz.2280).

Wystąpienie takich okoliczności sygnalizuje w przedmiotowej sprawie Wojskowy Sąd Okręgowy w P., zażalenie bowiem dotyczy postanowienia prokuratora odmawiającego wszczęcia śledztwa przeciwko jednemu z sędziów tego Sądu.

Należy również przypomnieć, że K. S. składał wcześniej wniosek o ściganie Prezesa Wojskowego Sądu Okręgowego w P. za przestępstwo z art. 231 § 1 k.k. Postanowieniem prokuratora Prokuratury Rejonowej w P. z dnia 2 listopada 2016 r., odmówiono wszczęcia śledztwa w tej sprawie.

W związku z tym, Sąd Najwyższy w pełni podzielając argumentację sądu występującego zawartą w uzasadnieniu postanowienia, uznając jednocześnie, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga zmiany właściwości miejscowej sądu, przekazał sprawę dotyczącą rozpoznania zażalenia na postanowienie prokuratora

Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w W., jako równorzędnemu Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w P.

kc

Pouczenie: Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.